

G E H E I M

EVC-REACTIE OP PARTIJRESOLUTIES.

Met twee stemmen tegen had het verbondsbestuur der EVC op zijn zitting van 12-12-'57 een verklaring aangenomen, waarin het zijn vertrouwen uitsprak in de absolute oprechtheid en persoonlijke betrouwbaarheid van zijn algemeen secretaris BRANDSEN.

Doelende op de in "De Waarheid" gepubliceerde partijresoluties inzake BRANDSEN en GEUGJES, wakte het verbondsbestuur de arbeiders op zich door publicaties in de pers niet in verwarring te laten brengen en de strijd tegen de bestedingsbeperking en voor de vrede voort te zetten.

Hoewel deze verklaring voor publicatie bestemd was, werd besloten hiermede te wachten en openbaarmaking te laten afhangen van de ontwikkeling der zaken en de houding der CPN.

Op 30-12-1957 vond een vergadering plaats van het uitgebreide verbondsbestuur der EVC, waar behalve de leden van het verbondsbestuur ook hoofdbestuurders van niet in dat college vertegenwoordigde bedrijfsbonden aanwezig waren. Tot een besluit om de bovengenoemde verklaring te publiceren is het ook toen niet gekomen. Waarschijnlijk zijn enkele der aanwezigen tevoren door de CPN-leiding geïnstrueerd en onder druk gezet om het partijstandpunt te verdedigen. In scherpe woorden werd door hen ter vergadering benadrukt dat deze partijzaken niet in EVC-verband konden worden behandeld. Na heftige tonelen eindigde deze zeer langdurige zitting met zo veel ruzie, dat voorzitter REUTER de zaak niet meer in de hand kon houden en zelf uit protest tegen deze "partij-praktijken" de vergadering verliet.

De oppositie, hoewel in de minderheid (ongeveer 6 tegen 14), had in ieder geval voor de CPN-leiding bereikt, dat het niet tot een uitspraak is gekomen inzake de publicatie van de EVC-verklaring. Of zij dit geheel zal kunnen afwenden moet worden afgewacht. De EVC-leiding heeft een nieuwe zitting uitgeschreven voor vrijdag 3-1-1958 om alsnog tot een besluit te komen.

Inmiddels is gebleken dat internationaal, in WVV-verband, de positie van de EVC een punt van bespreking uitmaakt. Waarschijnlijk is dit geschied n.a.v. een rapport over de verhouding CPN-EVC, dat BRANDSEN - vice-voorzitter van het WVV - ongeveer een maand geleden aan deze organisatie had toegezonden.

G E M E I M

Reeds eerder heeft de EVC-leiding besloten elk harer bestuurders, die in contact komt met WVV-functionarissen, de opdracht te geven bij die gelegenheid van dezen een uitspraak uit te lokken over de betekenis van de EVC en dat het WVV de instandhouding van de EVC wenst.

REUTER heeft tijdens zijn laatste bezoek aan Moskou (november 1957) een onderhoud gehad met de vice-voorzitter van de Sowjet-Russische vakbeweging. Deze heeft daarbij verklaard, dat het hebben van steunpunten in de kapitalistische landen van grote betekenis is en dat deze tot elke prijs behouden moeten blijven.

Twee EVC-bestuurders, die in december bijeenkomsten in WVV-verband hebben bijgewoond (resp. in Moskou en Sofia) hebben daar van vooraanstaande WVV-functionarissen het advies ontvangen zich onvoorwaardelijk achter BRANDSEN te blijven scharen.

Een van hen heeft zitting in het WVV-secretariaat, waarvan ook de Rus BEREZIN deel uitmaakt en dat onder leiding staat van Louis SAILLANT.

Waarschijnlijk is de situatie van de EVC en de persoon BRANDSEN in dit centrale bestuursorgaan van het WVV besproken.

De kwestie is hiermede op een internationaal niveau gebracht en de houding van de WVV-leiding kan een niet onbelangrijke steun voor de EVC en met name voor haar algemeen secretaris BRANDSEN inhouden.

januari 1958